

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пономарьова Руслана Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 7 статті 247, пункту 3 частини першої статті 284 Кодексу України про адміністративні правопорушення

м. К и ї в
17 квітня 2018 року
№ 89-3(II)/2018

Справа № 3-145/2018 (346/18)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Лемака Василя Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пономарьова Руслана Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 7 статті 247, пункту 3 частини першої статті 284 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Пономарьов Руслан Олександрович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення пункту 7 статті 247, пункту 3 частини першої статті 284 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс).

Згідно з пунктом 7 статті 247 Кодексу провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю у разі закінчення на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених статтею 38 Кодексу; за пунктом 3 частини першої статті 284 Кодексу по справі про адміністративне правопорушення орган (посадова особа) виносить, зокрема, постанову про закриття справи.

До конституційної скарги Пономарьов Р.О. долучив копії судових рішень, в яких, як він стверджує, було застосовано оспорювані положення Кодексу, зазначивши, що апеляційний суд міста Києва постановою від 1 грудня 2017 року, яка є остаточним судовим рішенням у його справі, постанову Дніпровського районного суду міста Києва від 23 жовтня 2017 року залишив без змін. Суд першої інстанції вказаною постановою визнав винним Пономарьова Р.О. у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 124 Кодексу, та закрив провадження у справі про адміністративне правопорушення у зв'язку з закінченням під час її розгляду строків накладення адміністративного стягнення, передбачених статтею 38 Кодексу.

Автор клопотання вказує, що оспорювані положення Кодексу, застосовані у наведених судових рішеннях, не відповідають статтям 8, 9, 21, 55, 61, 62, 64, 129 Конституції України, оскільки порушують його конституційні права на справедливий суд, власність, застосування міжнародних договорів, доведеність обвинувачення, неможливість

грунтування обвинувачення на припущеннях та доказах, одержаних незаконним шляхом, дотримання верховенства права, недопущення порушення прав людини та обмеження їх обсягу, захист економічних і соціальних інтересів.

На підтвердження свого обґрунтування суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на рішення Конституційного Суду України від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005, Європейського суду з прав людини та статтю 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також на Узагальнений науково-консультативний висновок Науково-консультативної ради при Вищому адміністративному суді України щодо встановлення вини особи під час закриття провадження про адміністративні правопорушення у зв'язку із закінченням строків притягнення до адміністративної відповідальності.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, зокрема, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу повинен навести аргументи, які б підтверджували порушення його конституційних прав оспорюваним законом України (його окремими положеннями).

Натомість автор клопотання цитує статті 8, 9, 21, 55, 61, 62, 64, 129 Конституції України, юридичну позицію Конституційного Суду України, посилається на статтю 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Європейського суду з прав людини та Узагальнений науково-консультативний висновок Науково-консультативної ради при Вищому адміністративному суді України і при цьому не вказує, яким чином оспорювані положення Кодексу порушили його конституційні права.

Як вбачається з аналізу матеріалів конституційної скарги, Пономарьов Р.О., стверджуючи про невідповідність Конституції України (неконституційність) оспорюваних положень Кодексу, фактично висловлює незгоду з постановами Дніпровського районного суду міста Києва від 23 жовтня 2017 року, апеляційного суду міста Києва від 1 грудня 2017 року, якими його визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 124 Кодексу. Крім того, пункт 3 частини першої статті 284 Кодексу не застосовувався у вказаних судових рішеннях у тому аспекті, про який ідеться у конституційній скарзі.

Отже, автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень пункту 7 статті 247, пункту 3 частини першої статті 284 Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пономарьова Руслана Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 7 статті 247, пункту 3 частини першої статті 284 Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Городовенко В.В.

Касмінін О.В.

Лемак В.В.